

Vraag nr. 146
van 6 maart 1998
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Stages hoger onderwijs – Vergoedingen

Stages in het hoger onderwijs kunnen tot het normale opleidingspakket behoren.

Naar verluidt worden sommige stages vergoed, andere niet. Deze vergoeding, officieel een "onkostenvergoeding", is erg uiteenlopend en hangt af van richting tot richting, van school tot school, van stageplaats tot stageplaats.

Ongewild ontstaat zo een discriminatie tussen scholen, richtingen, stageplaatsen, maar vooral tussen studenten.

Hebben de minister of zijn administratie kennis van deze ongelijkheid in de feiten ?

Zijn er reeds pogingen gedaan om dit te verhelpen ?

Antwoord

De regelgeving inzake het hoger onderwijs houdt geen expliciete bepalingen in met betrekking tot vergoedingen voor de stages. De stages vormen een onderdeel van het verplichte opleidingscurriculum. Daarom kunnen zij als dusdanig geen aanleiding geven tot het toekennen van vergoedingen aan de studenten. Er zijn mij geen gevallen bekend van vergoedingen die strijdig zouden zijn met de regelgeving inzake de hogescholen.

In de praktijk zijn er drie mogelijke situaties waarbij van vergoeding sprake kan zijn.

- a) In het verleden bestond, vooral in het vrij gesubsidieerd onderwijs, de geplogendheid dat stageplaatsen, vooral de ziekenhuizen, een vergoeding betaalden aan de onderwijsinstelling. De vergoeding werd gemotiveerd vanuit het feit dat de onderwijsinstelling werkkrachten leverde aan de stageplaats. Deze geplogendheid is aan enkele hogescholen bestendigd. Deze inkomsten zijn op regelmatige wijze terug te vinden in de jaarrekeningen van de betrokken hogescholen. Deze inkomsten worden in geen geval doorgestort naar de studenten.

Gelet op de autonomie van de hogescholen en gelet op het feit dat de hogescholen deze inkomsten vermelden in de jaarrekeningen, is er

geen reden om in deze aangelegenheid van overheidswege tussenbeide te komen.

- b) Een deel van de sociale voorzieningen kan worden aangewend voor een tegemoetkoming in de onkosten (reiskosten, kledij, ...) die zijn verbonden aan de stages. Zoals voor andere aspecten van de sociale voorzieningen geldt hier evenwel ook dat de tegemoetkomingen niet lineair aan alle studenten kunnen worden verleend. De tegemoetkomingen kunnen enkel worden verleend aan de studenten die daarvoor vanwege hun financiële situatie in aanmerking komen. De commissarissen van de Vlaamse regering bij de hogescholen zien nauwgezet toe op de aanwending van de sociale voorzieningen.

Het hogescholendecreet bepaalt wel de domeinen waarbinnen de sociale voorzieningen moeten worden aangewend, maar laat de individuele VZW's vrij om te bepalen binnen welke van deze domeinen zij de sociale voorzieningen aanwenden. Daarom is het mogelijk dat er voor studenten van bepaalde hogescholen wel tegemoetkomingen inzake stages worden verleend, terwijl dat voor studenten van andere hogescholen niet het geval is.

Indien terzake een ongelijkheid van behandeling van studenten van verschillende hogescholen zou optreden, dan is dit een gevolg van het beleid van de betrokken VZW. Dit is niet strijdig met enige reglementaire bepaling. Er is dan ook geen reden om daarin van overheidswege tussenbeide te komen. Daarenboven is het zo dat de middelen die een VZW niet vrijmaakt voor tegemoetkomingen inzake de stages, worden aangewend voor andere aangelegenheden, die de studenten die tegemoetkomingen genieten voor stages dan misschien niet genieten. Op die manier compenseert het ene het andere.

- c) De stageplaats kan op eigen initiatief aan de stagelopende student een vergoeding verlenen voor prestaties die de student in de stageplaats levert, bijkomend aan de stageuren. Dit kan in principe zelfs de vorm van een jobstudentcontract aannemen. In dit geval gaat het evenwel om een overeenkomst tussen stageplaats en student. Dit betreft in feite geen vergoeding voor de stage op zich.

Onder deze voorwaarden behoort deze aangelegenheid niet tot het bevoegdheidsdomein van de overheid, noch van de hogescholen.